

LÁ THƯ MỤC VỤ

Hơn một năm rưỡi nay, mỗi lần vào dâng Thánh Lễ trong trại tạm giam Yongah Hill, tôi đều xúc động vì anh em trong trại tham dự thật sốt sắng và ca hát phụng vụ thật hết lòng. Từ đó, tôi nhận thấy rất rõ sự tôn trọng quyền tự do tôn giáo đối với các tù nhân trên Nước Úc, chẳng những không cấm đoán mà ban giám đốc trại còn mời gọi các mục sư, linh mục, sư sãi vào giúp khía cạnh tâm linh cho các tù nhân. Nên nhớ rằng dưới chế độ cộng sản, mọi tù nhân đều bị nghiêm cấm thực hành tôn giáo dưới bất kỳ hình thức nào và ai cả gan vi phạm sẽ lãnh nhận hậu quả rất đau thương. Tôi nhớ có một đạo ở trại T4, đến bữa ăn, mỗi tù nhân được phát một cục bột luộc trắng đục và lạt nhách, nhưng vì quá đói nên ai nấy chỉ cần chấm nước muối cũng ăn ngon lành, cái cục bột ấy được anh em tù gọi một cách khôi hài để tự an ủi cho cái dạ dày lúc nào cũng kêu réo : ‘Bánh Bao Chay’ !

Chiều áp lễ Giáng Sinh năm 1979, tôi và một linh mục hy sinh không ăn hai cục bột ấy, chúng tôi góp lại với nhau rồi nhồi lên và nén vào cái thau nhựa nhỏ. Thế là chúng tôi có ‘Bánh Sinh Nhật’ dâng hoàng đế tối đến sẽ mừng Con Chúa ra đời. Nào ngờ có ai đó nhìn thấy và lén mách cho cai tù (chắc lập công hầu sẽ được cứu xét cho về sớm!). Thế là mất toi chiếc ‘bánh’ lại còn bị kỷ luật và phải viết tờ kiểm điểm hành vi mê tín dị đoan của mình. Trong khi đó ở trại Yongah Hill, lễ Giáng Sinh vừa qua, anh em được khuyến khích hát Thánh Ca Giáng Sinh (dĩ nhiên bằng tiếng mẹ đẻ), lại còn được mời trình diễn cho quan khách cùng toàn trại thưởng thức!

Tôi tiếc nuối những lần cầu nguyện trong tù, vì chưa bao giờ tôi lại cầu nguyện sốt sắng như thế. Thú thật, cả đến hôm nay, tôi cũng chưa tìm lại được nhiệt độ sốt mền như vậy. Những Thánh Lễ lén lút dâng trong tù đượm bầu khí linh thiêng rất khác thường, khó diễn tả lắm. Chủ tế không có lễ phục, không có bàn thờ, không sách phụng vụ, không đèn nến, không chén lễ...Đến giờ đã hẹn, linh mục dâng Thánh Lễ trong mũn, các người tham dự ngồi tại mũn của mình hướng về chiếc mũn của ngài mà tham dự. Rồi Minh Thánh Chúa được bế nhỏ và chuyển đến tận mũn – chắc chắn phải làm thật khéo khéo ‘ăn-ten’ biết được tất cả sẽ bị kỷ luật, tội nhất là vị linh mục, đồng thời tù nhân Công Giáo cũng không còn được nuôi sống bằng Bí Tích Thánh Thể nữa !

Có lẽ tù nhân nào cũng ý thức rất rõ chính ngày về mới là mục đích tối thượng, những năm tháng đọa đày chỉ là tạm bợ chóng qua thôi. Chịu đựng tất cả để sống sót trở về chứ không chấp nhận gửi năm xương tàn nơi nghĩa trang của chín tầng địa ngục. Không tù nhân nào luyến tiếc căn buồng đã giam giữ mình; ra khỏi ‘quần đảo ngục tù’ ấy, không ai muốn quay đầu nhìn lại chỗ mình đã nằm; lột bỏ bộ quần áo tù chắc chắn không ai tiếc cho dù nó còn mới; cũng chẳng ai bận tâm đến cái gia tài quý báu đối với kiếp tù là đôi guốc tự chế, là cái ca nhựa, cái bát bằng gáo dừa hay đôi đũa tre...không ai quyến luyến gì. Từ đó tôi nhìn thấy chữ **TU** gần chữ **TU**.

Tôi đã từng chứng kiến những bậc triệu phú ngoài đời mà vào tù cũng đói rách như ai; những bậc học thức uyên thâm trong tù lại trở nên điên không ra điên ‘mát’ không ra ‘mát’; những người ba thê bảy thiếp trong tù cũng đành nằm co một mình; những kẻ từng tôn thờ cái bụng mọi món ăn chơi đều ném qua vào tù cũng đành cúi xuống nhặt từng cọng rau rùng; những vị từng thét ra lửa vào tù cũng dạ thừa thừa với đám cai tù tuổi chưa bằng con cái các vị ấy...Tất cả đều **vô tư** mà sống như bậc tu trì, chả lo lắng gì, chỉ mong sao cho mau về.

Ước gì mỗi Kitô-Hữu cũng sống như vậy. Hãy suy nghĩ lại lời khuyên của thánh Phaolô trong bài đọc 2 của Chúa Nhật này : *“Thời gian chẳng còn bao lâu. Vậy từ nay, những người có vợ hãy sống như không có; ai khóc lóc hãy làm như không khóc; ai vui mừng như chẳng mừng vui; ai mua sắm hãy làm như không có gì cả; kẻ hưởng dùng của cải đời này, hãy làm như chẳng hưởng”*. Phaolô lên tiếng như một người đã bị Chúa Giêsu chiếm hữu hoàn toàn. Và bất kỳ điều gì làm cản trở cho sự tự do thiêng liêng, ngài khuyên hãy gạt nó sang một bên, kể cả là những ràng buộc của đời sống hôn nhân hoặc gia đình. Phaolô còn căn dặn rằng : *“Tôi nói như thế là để mong tìm ích lợi cho anh chị em, tôi không có ý gài bẫy anh chị em đâu, nhưng chỉ muốn đề nghị một điều tốt, để cho anh chị em được gắn bó cùng Chúa mà không bị giằng co”*.

Linh mục Phạm Quang Hồng.